

1. Laat mijn klacht ten he - mel stij - gen! Mocht de Heer het oor toch hei - gen!
 2. Tracht ik aan mijn God te den - ken, dan kan niets mij blij - schap schen - ken.
 3. 's Nachts denk ik aan 't spel der sna - ren van ver - vlo - gen blij - de ja - ren.
 4. "Heeft God zijn ge - nâ ver - ge - ten? Wil Hij van geen gunst meer we - ten?
 5. 'k Spreek na al die droe - ve vra - gen: "Hier - om is mijn ziel ver - sla - gen,
 6. Hei - lig zijn, o God, uw we - gen! Nie - mand spreek' uw groot - heid te - gen!
 7. Waa - t'ren za - gen U en vlucht - ten, die - pe zee - ën beef - den, zucht - ten,
 8. Toen uw fel - le blik - sem - schich - ten, hui - ve - rend de aard' ver - licht - ten,

3

'k Roep tot God met lui - de stem, in mijn no - den zoek ik Hem.
 Peins ik zie, mijn geest ver - smacht in een woor - de - lo - ze klacht.
 O - ver - stelpt door bit - t're smart, vraagt mijn moe - ge - stre - den hart:
 Heeft Hij dan voor mij geen woord? Duurt zijn zwij - gen eeu - wig voort?
 dit is mijn be - nau - we - nis, dat Gods hand ver - an - dert is."
 U hebt voor de gan - se aard' heel uw macht ge - o - pen - baard:
 vrees' - lijk in uw ma - jes - teit, hebt U Is - r'el uit - ge - leid.
 beef - de o - ver - al de grond bij de stem uit u - we mond.

5

Ach, on - troost - baar blijf ik wach - ten, ang - stig wa - ken al - le nach - ten;
 God is 't, die mijn slaap ver - hin - dert en mijn on - rust niet ver - min - dert.
 "Zal God al - tijd mij ver - sto - ten, Hij, die des - tijds heeft be - slo - ten:
 Zal zijn goed - heid, zo ge - pre - zen, dan voor mij ten ein - de we - zen?
 Noch - tans, Heer, ik zal ge - den - ken wat uw gunst ons wil - de schen - ken,
 Is - ra - ël, door U ge - hei - ligd, hebt U eens ver - lost, be - vei - ligd,
 Wol - ken bra - ken bij dit won - der; on - der 't grom - men van de don - der
 Door de zee nam U uw we - gen; waar geen pad ooit was ge - le - gen,

7

zie mijn hand blijft uit - ge - strekt, daar God zich aan mij ont - trekt.
 'k Denk aan da - gen van we - leer: toch vind ik geen vre - de meer.
 'Mijn be - lof - ten zijn van kracht van ge - slach - te tot ge - slacht.'?"
 Sluit Hij zich in gram - schap toe? Is mijn God zijn goed - heid moe - ?"
 wat U een - maal hebt vol - bracht, on - ver - hoopt en on - ver - wacht.
 want uw arm heeft won - der - baar 't volk ge - red uit doods - ge - vaar.
 scho - ten blik - sems langs hun baan, maar uw volk mocht vei - lig gaan.
 daar hebt U uw voet ge - zet. Zo hebt U uw volk ge - red!